

מלמד שהציאו צבולה ופיו רש"י ולא רחץ
 יפה מעינופו פ"י שלא עשה תשובה. וזכה
 מתורן מאין זכה אותו רשע שמצני צניו למדו
 תורה צרצים והם צני צרק כדאיתא בגיטין
 אך מאחר שהי' לו הרהור תשובה זכה לזה
 עיין לעיל צפ"י בשלה ד"ה מחר עיין ארוך
 השיך לבאן:

*במגילה דף י"ג בתוס' ד"ה ועובלת ח"ל
 וא"ת והא לא ה"י שם הבחנה
 וכו' וי"ל דהיתה משמשת צמוך. וצ"מ פ'
 תלא איתא ח"ל אסתר ליטגא דסתראה וכו'
 שכינתא אסתירת לה מאחשורוש ויהיבת
 שידא צאתרה ואהדרת איכי בדחושא דמרדכי
 ומרדכי דהוי ידע שמא מפרש עבד לא
 צחכמתא. למדנו מזה שלא נגע אותו רשע
 בגוף קדוש של אסתר. ורצינו הקדוש המגיד
 מקאזנין גילה סוד הדבר שרוח הקודש גזרקה
 בדברי רבותינו בעלי התוס' וכינונו לזה כי
 אותה קליפה הממונה ע"ז מו"ך שמה:

www.otzar.org/1234567.htm

בתהלים נרמז מפלת המן. נראה שדוד
 המע"ה התפלל ע"ז "הסר מעלי
 יגעתיך ר"ת המן. "הוליאה ממסגר נפשי
 ר"ת המן. "שצור זרוע רשע ר"ת זרש.
 וצמזמור כ"צ התפללה אסתר "הלילה ממחרצ
 יעפשי ר"ת המן. מיד כלצ יחודתי זה
 אחשורוש כדאיתא בגמ' חזרה וקראתו ארי'
 הושיעני מפי ארי'. אספרה שמך לאחי זה
 מלות שלוח מנות וסעודת פורים דמתקבלים
 יחד ועי"ז נעשים ישראל אחים וריעים. בתוך
 קהל אהללך זה קריאת מגילה כדאיתא בגמ'
 קרייתא זו הלולא. וזה שסיים כל זרע יעקב
 בצדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל דהדר
 הצלו התורה צימי אחשורוש צרלון כדדרשו

קימו וקבלו קימו מה שקבלו כבר ובאשר
 רמז בשל"ה והדת ניתנה בשושן:

איתא בזוהר כי תשא קימו וקבל וקבלו
 הל"ל ולמה כתיב וקבל לשון יחיד
 ות"י דזה קאי על משה שקבל צהר סיני אף
 מגילת אסתר וקבל היהודים דא משה דהוא
 כללא דיהודים:

קימו וקבלו ודרשו בגמ' קימו מה שקבלו
 כי מעיקרא לא קיבלום רק באונם
 וצימי אחשורוש קבלוהו צרלון. וקשה הלא
 כמה פעמים עשו להם ניסים גדולים ולא
 קבלו צרלון רק עתה. ונראה לתרץ עפ"י דברי
 הרמב"ם דפ"י על הא דאמרינן גבי קרבן
 כופין אותו עד שיאמר רוצה אני ולכאורה
 קשה מאי רלון הוא זה אם הוא ע"י כפוי
 ות"י כי נפש הישראלי חולצה ממקום קדוש
 חלק חלקי ממעל וצודאי רוצה הנפש לעשות
 רלון קונו כי זה עיקר תכליתו אך מי מעבד
 החומר ועיקר אדם הוא הנפש לכן ע"י
 כפוי מצטלים מניעת החומר וממילא הוא
 רלון גמור כי הנפש רוצה צדק. והנה גם
 צמתן תורה אף שהי' ע"י אונם כפיית הכר
 מ"מ לגבי ישראל חשוב צרלון לפי דברי
 הרמב"ם אך ישראל הוו סברי דזה לא הוי
 רלון דאונם דידהו כאונם דעכו"ם וא"כ
 קבלה דידהו לא הוי קבלה אצל כאשר ראו
 צמעשה דהמן דקבלו התשובה שלהם אף
 שהי' ע"י אונם מחמת יראה ממילא ראו
 דאונם גבי מעשה טוב אללם לרלון יחשב
 לכן נודע להם למפרע דגם קבלת התורה
 הי' צרלון. ועפ"י יצואר הגמ' צע"ז ג'
 דאיתא שם לעתיד יאמר הקב"ה לאו"ה למה
 לא קיבלתם את התורה והם ישיבו כלום
 כפית עלינו הר כגיגית כמו שכפית על

ישראל עייש צאורק. ואח"כ איתא דיאמר להם הקצ"ה מצוה קלה יש לי וסוכה שמה לכו ועשו אותה. מיד כל אחד הולך ועושה סוכתו צראש גגו והקצ"ה מקדיר עליהם חמה בתקופת תמוז וכל אחד מצטע צסוכתו ויואל. ולכאורה יקשה מדוע ילוס דוקא מצות סוכה ולא מצוה אחרת. וי"ל דצחמת לא קשה קושייתם מכפיית הבר דדוקא ישראל הנקראים צניים למקום והם חלק אלוקי ממעל מהני אללם הכפויי וחוגם כרלון יחשב לא כן ^{גזרי חומת} גצוי או"ה לכן יגלה להם הקצ"ה ע"י מצות סוכה. דהנה איתא צס' צני יששכר צמאמר ללא דמהימנותא דלכך ליוגו הצורה ית' ליקח ד' מינים צסוכות יען כי ד' מינים אלו ידוע צספרים כי אין להם שום שר ומושל רק הם תחת יד הקצ"ה וא"כ הם נקראים שרציעו של מלך והסוכה רומזת לעניי כבוד והם נקראים סוסו של מלך כמ"ש כי תרכצ על סוסיך ונאמר וערפל תחת רגליו ואין קיי"ל גצוי מלך אין רוכצין על סוסו ואין משתמשין צשרציעו ועתה אחר יוה"כ שישראל עושין תשובה רלה הקצ"ה לצכות את ישראל ולהראות לעין כל שנתקבלה תשובתם וכי הם צניו לכך ליוגו לעשות את כל המעשים האלה להראות שאנו צני אצ אחד שצשמים ומותרים להשתמש צשרציעו של מלך ולרכוצ על סוסו לא עשה כן לכל גוי לכך כאשר יראו או"ה לדמות אללינו יורה להם הקצ"ה לישצ צסוכה ואח"כ מוליא חמה מנרתיקה ועי"ז ידעו כי אין הקצ"ה הפץ צסוכתם כי אינם ראויים להשתמש צשרציעו ולרכוצ על סוסו וממילא ידעו כי אינם צחזקת צנים ולא יקשה להם כלום מכפיית הבר כנ"ל:

אלי חלי למה עצצתני ופי' צמדרש חלי צים חלי צסיני. כ"ל ע"פ דאיתא לעיל על ויחן ישראל נגד הבר דמכח שעמדו נגד הבר ולמדו מדת הענוה צאו למדת אחדות ולכך נאמר ויחן לשון יחיד למדנו מזה דמכח מדת אחדות זכו למעמד הקדוש ולקבל התורה כי צחמת לחיש פרעי או"ה לקיים כל התרי"ג מצות כי מי שאין לו צן צבור איך יקיים מצות פדיון הצן וכמה מצות שייכים רק לצ"ד ולכהנים רק ע"י מדת אחדות הם קשר אי וכשכל אי עושה מצוה עושה צשם כל ישראל. ואיתא ג"כ דצשעת קי"ס הי' קטרוג גדול על ישראל לומר הללו עוצדי עי"ז והללו ומה נשתנו חלו מאלו והועיל להם זכות הצדיקים שהיו צקרצם כמו שמציא רש"י צשיר השירים על פסוק הגפנים סמדר נתנו ריח פוי הכשרים צצכם חנעו והגנו לפני מעשים עוצים ואימתו מועיל זכות אחרים כשיש אחדות אז נאמר חצור עלצים אפרים הנח לו דלא ימלט שלא ימלא אי צישראל הדצק צה' צכל עת וכששלוה מתווך עושה המצות צשם כל ישראל ומועיל להם זכותו. היואל מזה דצין צים צין צסיני הועיל להם מדת אחדות והנה צמעשה דהמן היו לישראל צ' טצירות שנהנו מסעודתו של אותו רשע ושהשתחוו לללם. והנה על כל פשעים תכסה אהצה כשיש אהצה ואחדות צישראל אז אין שטן ואין פגע רע ואיתא צש"ה דאחשורוש הי' ירח מזה וא"ל המן ישנו עם אי מפוזר ומפורד פוי שאין אחדות ציניהם ואסתר תיקנה זאת וליותה למרדכי לך כנוס את כל היחודים שיעשה אחדות ציניהם וצזה יתוקן החטא שהשתחוו לללם כמ"ש חצור עלצים אפרים הנח לו. ואומו עלי זה יהיה תיחזו על שנהנו מסעודתו של אותו